

Жураховська Людмила Валентинівна
к.е.н. доцент кафедри банківської справи
КНТЕУ

Лиса Катерина Іванівна
студентка 3-го курсу, факультет фінансів та банківської справи
КНТЕУ,
kateruna.lysa@gmail.com

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

MODERN STATE OF DEVELOPMENT OF INNOVATIVE BUSINESS

Анотація. У статті наведено результати моніторингу щодо сучасного стану підприємницької діяльності у світі. Суттєву увагу приділено інноваційному підприємництву, його основним моделям, структурній побудові, формам організації — співпраці науки з виробництвом, з університетами на підставі створення науково-дослідницьких та інноваційних (венчурних) фірм.

Аннотация. В статье приведены результаты мониторинга современного состояния предпринимательской деятельности в мире. Существенное внимание уделено инновационному предпринимательству, его основным моделям, структурном построении, формам организации — сотрудничества науки с производством, с университетами на основе создания научно-исследовательских и инновационных (венчурных) фирм.

Annotation. The aim of the research is an assistance to development of innovative entrepreneurial activity in Ukraine and improvement of mechanism of its distribution, using leading international experience. Today it is possibly to select two basic models of enterprise — classic and innovative. For the first it is inherent traditional, conservative conduct of business, orientated on the receipt of maximal return from the inlaid resources. The increase of profitability of firm depends on the effective management of production volumes at an assistance external and internal factors. An innovative function in business is fundamental and lead. For beeing of a successful businessman — it is necessary to answer to the requirements of time in relation to the acceleration of introduction of innovations, to the rapid change of models of products at the market and to foresee the future queries of users with the purpose of satisfaction. Monitoring of innovative enterprise in the world shows Ukraine has large potential and prospects for introduction of existent international experience in this sphere by «filling» of free zones by creative innovative ideas and due to the presence of own intellectual resources.

В умовах ринкової економіки підприємницька діяльність займає важливе місце у суспільстві. Це не є випадковим, оскільки підприємництво — рушійна сила сталих економічних відносин, що базуються на приватній власності, ефективній мотивації праці з урахуванням чинних норм права. Інновації тісно пов'язані з підприємницькою діяльністю, взагалі, та мають чітку орієнтацію на впровадження нових бізнес-ідей. Бізнес, в цілому, може мати консервативну основу створення.

Метою статті є сприяння розвитку інноваційної підприємницької діяльності в Україні та удосконалення механізму її розповсюдження, використовуючи провідний міжнародний досвід. До основних завдань можна віднести забезпечення сприятливих умов розвитку науково-дослідних центрів, що передбачає зростання кількості ефективно діючих бізнес-інкубаторів та активізацію у процесі формування вітчизняних технополісів. До бажаних умов слід віднести не припущення протекціонізму в інтересах окремих груп та впровадження політики лібералізації в організації інноваційних центрів, спираючись на допомогу керуючих органів управління на базі чинного законодавства, а також тиражування існуючого досвіду США, країн Західної Європи, Японії та інших провідних держав щодо успішних прикладів бізнесу.

Сьогодні можна виділити дві основні моделі підприємництва — класичну та інноваційну. Для першої — притаманне традиційне, консервативне ведення бізнесу, зорієнтоване на отримання максимальної віддачі від вкладених ресурсів. А підвищення рентабельності підприємства залежить від ефективного управління обсягами виробництва за сприяння зовнішніх та внутрішніх факторів. Сюди слід віднести надання позик, використання політики протекціонізму або лібералізації; виявлення додаткових ресурсів підприємства з метою підвищення рентабельності та оновлення номенклатури продукції тощо. У свою чергу, інноваційне підприємництво — це бізнес-модель, пов'язана, з новаторством. Головним завданням підприємця при цьому є створення продукту (послуги, ідеї, технології), невідомого раніше в

країні, у світі, з використанням праці, землі, капіталу, як традиційних факторів економіки, шляхом їх інноваційного поєднання. Отже, новаторська функція в бізнесі є фундаментальною та провідною.

Сучасною наукою визначено, що інновація – це впровадження у практику, здійснення та використання нової ідеї, пропозиції, науково-технічного рішення, із залученням людей до їх реалізації. У процесі втілення інновацій у виробництво змінюється власне система виробництва, переходячи у якісно новий стан.

Інноваційне підприємництво можна розглядати як процес створення та комерційного використання нововведень у різноманітних сферах господарювання. Він налічує декілька етапів: 1) пошук нової ідеї, її оцінка та складання бізнес-плану; 2) знаходження необхідних ресурсів, створення пробного зразку та проведення експерименту; 3) вивчення ринку збуту з метою просування на нього нових товарів та заповнення певної ніші. Останнім часом в Україні спостерігається тенденція активізації підприємницької діяльності на глобальному ринку інноваційних технологій з просуванням успішних проектів. Яскравий приклад тому — продаж українського стартапу Viewdle американській компанії Motorola Mobility за 45 мільйонів доларів США. Інновація Viewdle, що гостро зацікавила іноземців, — це технологія комп'ютерного зору, яка використовується у мобільному додатку. За її допомогою під час фотографування в об'єктиві камери розпізнаються обличчя друзів користувача та отримані зображення завантажуються у соцмережі, автоматично відмічаючи людей на фотографіях. [3]

Важливою складовою в інноваційному підприємстві є наявність бізнес-середовища, що дозволяє знаходити відповідні організаційні форми з метою цілеспрямованого пошуку, підготовки та реалізації нових ідей. При цьому необхідною є присутність інвесторів — з вільними фінансовими ресурсами та товаровиробників — із сучасними потужностями, які в змозі використовувати їх для виготовлення конкурентноздатної продукції в умовах існування відповідної інфраструктури. [1]

Так, наприклад, в економіку України іноземними інвесторами з країн ЄС за січень-березень 2016р. Україна освоїла майже 51,2 млрд грн міжнародних інвестицій. До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає 83,0% загального обсягу прямих інвестицій, увійшли Кіпр (11,7млрд дол.), Нідерланди (5,6млрд дол.), Німеччина (5,4 млрд дол.), Росія (3,3 млрд дол.), Австрія (2,4 млрд дол.), Велика Британія (1,85 млрд дол.), Віргінські острови (1,7 млрд дол.), Франція (1,5 млрд дол.), Швейцарія (1,3 млрд дол.), Італія (972 млн дол.). [2]

У країнах з розвинутою ринковою економікою широкого розповсюдження зазнали венчурні фірми, які здійснюють свою діяльність з великою часткою ризику. Вони спеціалізуються на дослідженні, розробці та виробництві нової продукції, ідей та послуг. Досить часто засновниками таких фірм є вчені, інженери, винахідники. Венчурні фірми працюють на етапі росту і насичення винахідницької активності та, як правило, передають результати своїх досліджень іншим фірмам — експонентам, патентам, коммутантам. [5]

Венчурний капітал – це інвестиції не тільки великих компаній, але і банків, державних структур, страхових, пенсійних та інших фондів у бізнес, що знаходиться в стані росту. Фірма-ексклерент — це новаторська фірма, що отримує підвищену частку прибутку на етапі максимуму циклу винахідницької активності, починаючи з перших партій випуску нової продукції (так звані «вершки»). Фірма-патент працює, як правило, на вузький сегмент ринку і задовольняє потреби, які сформувалися під впливом реклами та моди. Вона діє на етапах зростання випуску продукції та одночасно на стадії спаду дослідницької активності. Фірма-коммутант працює на етапі спаду циклу випуску продукції та орієнтується на задоволення місцевих, національних потреб. Остання адаптує інновації відносно конкретних локальних умов, вносить зміни на різних стадіях виробничого циклу — від постачання продукції на виробництво з використанням новітніх технологій до спростування таких, що вже давно використовуються. [1]

Досить цікавою організаційно-територіальною формою інноваційного підприємства є науково-технологічні парки (технопарки), що являють собою самостійні організаційні структури, створені у сфері науки і наукового обслуговування з метою підтримки малого бізнесу та формування середовища для освоєння виробництва і реалізації інноваційної продукції на ринку. Технопарки – це одна з найбільш розповсюджених форм бізнесу у США та Західній Європі. Тривалий та складний шлях від розробки нового виробу до його серійного виробництва значно полегшено в умовах технопарку. [4]

На сьогоднішній день діючими технопарками України є такі: Інститут електрозварювання ім. Є.О. Патона (м. Київ), ЗАТ «Технологічний парк «Інститут монокристалів» (м. Харків),

«Напівпровідникові технології і матеріали, оптоелектроніка та сенсорна техніка» (м. Київ), ЗАТ «ВУГЛЕМАШ» (м. Донецьк), «Інститут технічної теплофізики» (м. Київ), «УКРІНФО-ТЕХ» (м. Київ), «Київська політехніка» (м. Київ), «Інтелектуальні інформаційні технології» (м. Київ), «Яворів» (м. Яворів). За прикладом провідних високорозвинених держав світу, власні технопарки з'явилися у Гонконзі, Китаї, Південній Кореї, Тайвані, Таїланді, Малайзії та інших країнах. Характерною рисою таких технопарків є розробка принципово нового обладнання, експорт, дрібносерійне та індивідуальне виробництво тощо. [4, 6].

Аналіз сучасного стану розвитку інноваційного підприємництва показав, що внаслідок посилення міжнародних інтеграційних процесів, глобалізації та розробки узгодженої світової економічної політики, з'явилась можливість єдиного підходу щодо удосконалення співпраці країн в інноваційному середовищі.

Заохочення малого наукомісткого бізнесу до участі в інноваціях, пряме фінансування підприємств щодо нововведень у галузях провідних технологій, стимулювання взаємодії університетської науки та фірм, що виробляють новітню продукцію, — це лише окремі складові інноваційної політики, яка проводиться у країнах світу, державах-членах ЄС та відкриває однакові можливості стосовно розвитку їх національних підприємств у бізнесі.

Таким чином, моніторинг інноваційного підприємницького підприємництва у світі показав, що Україна має великий потенціал та перспективи для впровадження існуючого міжнародного досвіду у даній сфері. З одного боку, це є можливим за допомогою «заповнення» вільних ніш креативними інноваційними ідеями, з іншого, — завдяки наявності власних інтелектуальних ресурсів, яскравим прикладом чого є стартап Viewdle.

Література

1. Інноваційне підприємництво і венчурний бізнес. — Режим доступу: http://pidruchniki.com/17910819/ekonomika/innovatsiyne_pidpriyemnitstvo_venchurniy_biznes
2. Інвестиційне співробітництво Україна-ЄС. — Режим доступу: <http://ukraine.eu.mfa.gov.ua/ua/ukraine-eu/trade-and-economic/ukraine-eu-investments>
3. Коталейчук А. Стартапи з України: інновації для всього / А. Коталейчук. — Режим доступу: <http://www.dw.com/uk/стартапи-з-україни-інновації-для-всього-світу/a-16320526>
4. Технопарки. — Режим доступу: <http://library.if.ua/book/4/511.html>
5. Инновационное предпринимательство и риски. — Режим доступу: http://studme.org/-1886031310416/menedzhment/innovatsionnoe_predprinimatelstvo_riski
6. Калифорнийское чудо. — Режим доступу: <http://nv.ua/publications/kalifornijskoe-chudo-silikonovajadolina-prevratilas-v-innovatsionnyj-tsentr-mira-69686.html>

УДК 338.2

Скоробогатова Наталя Євгенівна

к.е.н., доцент, доцент кафедри міжнародної економіки,
КПІ ім. Ігоря Сікорського,
nskorobogatova@ukr.net, ORCID : 0000-0002-2741-7629

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА СТАЛИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ

ВЛИЯНИЕ ИННОВАЦИЙ НА УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ СТРАНЫ

IMPACT OF INNOVATIONS ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT COUNTRIES

Анотація. За результатами проведеного дослідження встановлено щільну залежність між обсягом і спрямованістю інвестицій та рівнем сталого розвитку, якого досягла певна країна. Як засвідчив аналіз статистичних даних, країни, що приділяють більше уваги інноваційному розвитку, досягли сталого рівня і економічного добробуту, і соціальної захищеності населення. Запропоновано впровадження моделі інноваційного розвитку для України, що дозволить забезпечити економічний добробут країни у майбутньому.

Аннотация. По результатам проведенного исследования установлено тесную зависимость между объемом, направленностью инвестиций и уровнем устойчивого развития, которого достигла определенная